

© ארכיון 'כל העלונים'

בשעה 22:00

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
 רבנו מאיר מאזוז שליט"א

ניתן לשמוע
 בשידור ישיר את
 שיעורו של מרן שליט"א
 בערוץ קול ברמה.
 או ב'קול נאמן':
 079-9-367-367
 או ב'קול בית נאמן':
 079-9270505

בית נאמן

מוצ"ש פינחס, י"ח בתמוז תשפ"ב

נושאי השיעור:

- א. רבי יהודה הלוי ע"ה. ג. "תיקון חצות" בחצות יום בימי בין המצרים. ג. ביאור מלא רגש לקינת "ציון הלא תשאלו שלום אסיריך".
- ד. איך אדם ישלוט ביצרו? ה. איזה תפלין מניחין במנחה של יום התענית.

קינת "ציון הלא תשאלו" - גם חכמה וגם רגש

א. חשבתי ללמוד הערב קצת מהקינה "ציון הלא תשאלו שלום אסיריך" של רבי יהודה הלוי. השירים או הקינות שלו מלאים עומק ומלאים חכמה ומלאים רגש. יש חכמים שיש להם שירים עם עומק, אבל בלי רגש, הרגש מת. ויש חכמים שיש להם רגש, אבל אין טעם בדברים שלהם, דברים בטלים ומבוטלים. רבי יהודה הלוי יש לו כפליים לתושיה. כתוב "עז והדר לבושה" (משלי ל"א, כ"ה), היה חכם שפירש שאשת חיל לובשת בגד שהוא גם עז (חזק) וגם יפה - עוז והדר (יש כאלה לובשים בגד חזק, אבל הוא כמו שק, לא שווה. ויש בגד יפה, אבל אחרי חודש-חודשיים הוא נקרע). מהבחינה הזאת רבי יהודה הלוי היה כפול, יש בו עוז והדר.

כולם יכולים לעשות תיקון חצות

ב. ממחר אומרים תיקון חצות בצהריים, בכל השנה מי שהוא חסיד קם בחצות הלילה ואומר "תיקון חצות", אבל בימי בין המצרים אפילו אנשים שישנים או עייפים בלילה, באים בחצות היום, באחת, אחת ורבע, יושבים על הרצפה וקוראים תיקון רחל. ככה היה המנהג בחוץ לארץ, כאן באי"י כמעט נשכח המנהג. יש רק כמה ישיבות שעושים את זה, ויש אומרים שפעם בפרת יוסף עשו את זה, אבל היום יש עוד כמה ישיבות ברוך ה' שהלכו בעקבות ישיבת "כסא רחמים" ועושים תיקון חצות בימי בין המצרים. וכל פעם קוראים קינה חדשה, על מנת להרגיש את החורבן. כי התרגלנו לחורבן, עד שהיו פעם שאלות כאלה: יש לנו מדינה, ויש לנו תלמידי חכמים, ויש לנו רבנים, ויש לנו דינים, על מה תיקון חצות? הם שואלים על מה תיקון חצות?! אם היו יודעים מה היה לנו פעם, לא היו שואלים שאלות כאלה. אבל רבי יהודה הלוי נותן לנו בנבואה דבבואה ממה שהיה פעם. הקינה הזאת לא היתה במחזורים של הספרדים, האשכנזים לקחו אותה מאתנו ואנחנו לא אומרים אותה, זה עוול. לא יתכן כדבר הזה. אנחנו צריכים להחזיר עטרה ליושנה. (הקינה נמצאת במחזור שלנו בעמ' 361).

ביאור נפלא ומרגש לקינת "ציון! הלא תשאלו שלום אסיריך"

ג. "ציון! הלא תשאלו שלום אסיריך, דורשי שלומך והם יתר עדריך". רבי יהודה הלוי נמצא בגלות, והוא פונה לציון, לבית המקדש, לירושלים ואומר: תשאלו שלומנו, אנחנו אסירים באהבתך. אסירי תקוה. "דורשי שלומך והם יתר עדריך" - רוב העם היהודי בעוונות הרבים נכחד, אם זה בעשרת השבטים, שאף אחד לא יודע איפה הם בכלל. אם זה בשאר הגזירות והשמדות. בימי רבי יהודה הלוי היה מונה העם היהודי מליון וחצי יהודים! בשעה שבזמן החורבן על פי דברי הגמרא בפסחים (דף ס"ד ע"ב) היו כפליים מיוצאי מצרים כפול עשר! אגריפס אמר לכהן גדול - "תן עיניך בפסחים", ככה השפה שלהם, תספור כמה קרבנות יש, ועל פי זה נדע. (הכהן מנה על כל קרבן פלגיה אחת) ונמצאו שם ששים ריבוא זוגי כליות של קרבנות פסח שהקריבו, ואין לך פסח שלא נמנו עליו לפחות עשרה בני אדם, אז עשר כפול ששים רבוא כפול ששים זה שנים עשר מליון (מלבד מי שהיה טמא ובדרך רחוקה). ובימי הרמב"ם ורבי יהודה הלוי כל היהודים בעולם לא מנו יותר ממליון וחצי, אחר כך הגיעו לפני השואה לשמונה עשר מליון, ואחר כך בעוונות הרבים באה השואה והורידה מאתנו שליש! (אולי יותר משליש). נשארנו מעט מהרבה. היום אומרים שיש קרוב לחמשה עשר מליון. אבל כמה מהם יהודים שומרים ומכירים את היהדות? גם כן לא כולם. אז הם "יתר עדריך".

ד. "מִיָּסָם וּמִקִּרְבָּם וּמִצִּפּוֹן וְתִימָן שְׁלוֹם חָזַק וְקָרוֹב שָׂאֵי מִכָּל עִבְרִיךָ". ים זה מערב, ממערב ומזרח, "צפון ותימן", תימן זה דרום, הוא יכול היה לומר "ודרום", אבל בחר לו לשון מליצית של הנביאים ושל התהלים. "מצפון ותימן שלום רחוק וקרוב שאי מכל עברייך" - את ציון תקבלי שלום מכל העולם כולו. "ושלום אסירי תקוה נותן דמעיו כעל חרמונו ונכסף לרדתם על הרריך". יש גירסא "אסירי תאנה", ובאמת על פי המשקל "תאנה" עדיף, אבל לא כדאי לומר "אסירי תאנה". כי מה זה אסירי תאנה? מצעד התאנה או הגאווה?!...! לכן אסירי תקוה עדיף. (אבל המשקל לא כל כך בדיק, אלא נאמר שהקוף היה בשוא נע). בני ישראל מחכים כל יום לגאולה, הם אסורים - כבולים - בתקוה. "נותן דמעיו כעל חרמונו" - הוא מדבר על עצמו, אני אסירי תקוה שנותן את הדמעות שלי כמו טל חרמונו, "כעל חרמונו שירד על הררי ציון" (תהלים קל"ג), אבל הדמעות האלו לא יורדים על הררי ציון, אלא "ונכסף לרדתם על הרריך" - אני נכסף, מתאוה וכוסף לשפוך את הדמעות האלה על ההררים שלך.

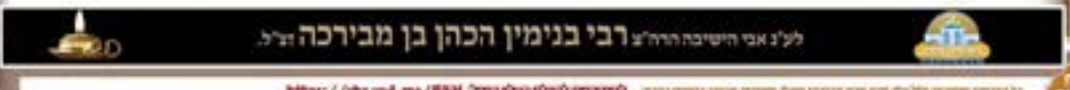
ה. "לִבְכוֹת עֲנוּתְךָ אֲנִי תָנִים - וְעַתָּה אֲחַלֵּם שִׁיבַת שְׁבוּתְךָ אֲנִי כְנוֹר לְשִׁירֶיךָ". "לבכות ענותך אני תנים" - כשאני רואה את הצער שלך אני כמו תנים, כמו תן¹. "ועתה אחלום שיבת שבותך אני כנור לשיריך" - רבי יהודה הלוי היה חולם בהקיצ², ואמר: כשאני חולם עלייך - על שיבת שבותך - אני כינור לשיריך³. "לְבִי לְבִית־אֶל־וּלְפָנֵי־אֵל מֵאֵד יְהִמָּה, וְלִמְחַנְנִים וְכָל־פְּגַעֵי טְהוֹרֶיךָ". אני נמצא בספרד, אבל אני מתגעגע לבית א-ל, במקום שהיה יעקב אבינו ואמר (בראשית כ"ח, ט"ז) "אכן יש ה' במקום הזה, ואנכי לא ידעתי". ולפניאל - "כי ראיתי אלקים פנים אל פנים ותנצל נפשי" (שם ל"ב, ל"א). ולמחננים - שהוא ראה שם מלאכים. "וכל פגעי טהוריך" - מה הכוונה? במקומות הטהורים שלך פגעו במלאכים, בשיכנה, בנבואה.

ו. "שֵׁם הַשִּׁכְנָה שְׁכַנָּה לָךְ וְהַיּוֹצֵר פֶּתַח לְמוֹל שְׁעָרֶיךָ שַׁחַק שְׁעָרֶיךָ". שם - בארץ ישראל - השיכנה שכנה לך (יש כאן משחק מלים, שכינה ביד ושכנה לשון שכנים).

- היו חכמים שחשבו שתנים פירושה תנין (תנינים), אבל לא, תנין זה משהו אחר. תנים זו חיה שלא ידענו השם שלה, רק חכם אחד בן דורו של הרמב"ם, שמו רבי נתנחום הירושלמי, כתב: מה שרשי" והכמים כתבו שתנים זה תנינים זה לא ככה, אלא זו חיה בשם תן, והיא מקוננת. יש חיה כזאת, היא רואים אותה ולא יודעים איך לקרוא לה, עד שאמרו שזה תן, ותנים זה רבים של תן. כתוב באיכה (ד' ג'): "גם תנים חלצו שד, הניקו גוריהן", אם תאמר שתנים הכוונה תנין, איך יתכן "תנים חלצו" ברבים? אלא משמע שתנים זה רבים, והיחיד זה תן. אז התן הזה מקונן בלילות. כשהיו יושבים בארץ במקומות שוממים היו שומעים את התן הזה בלילה, מפחדת את העולם בקינות שלו. וזה מה שהוא אומר כאן: "לבכות ענותך - לבכות על העיניים שלך - אני כמו תנים".
- פעם אחת ראה בחלומו שהלויים עומדים בבית המקדש, ושירים ומסדרים את העבודות, (והוא בעצמו לוי), אז הוא כתב על זה שיר (ססימנו יהודה): אַלְקִי, מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יִדְוֶת, וְקִרְבַּתְךָ מֵבֹרָא לֹא בַחֲדוֹת. הַבְּיָאֵנִי חֲלוּמֵי מִקְדְּשֵׁי א-ל, וְשִׁרְתִּי (מה הכוונה ושירתי? ראיתי. כמו (במדבר כ"ד ז'): "אשרונו ולא קרוב") מלאכותי החמודות. והעולה ומנחתה ונסכיה וטימרות עשן כבודות... אחר כך הוא מסיים: "הקיצותי ועודי עמך א-ל, והודיתי ולך נאה להודות" - כשהתעורר, הוא עדיין נמצא בהשפעת החלום.
- מזה לקחה אותה משררת שאמרה "ירושלים של זהב" - "לכל שיריך אני כינור". זה לא משלה, אלא היא לקחה את זה מרבי יהודה הלוי (הרי האשכנזים קוראים את זה).

עמוד דרפי: תאריך: 050-2738858

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
י-ם:	21:00	20:22
ת"א:	20:57	20:25
חיפה:	20:58	20:16
ב"ש:	20:56	20:23

עצרת התעוררות

בישיבתנו הקדושה

ביום שלישי כ"ז בתמוז

בהשתתפות

מרן ורבנן שליט"א

לְאִפֵּי עַלְי אֲרֻצָּה וְאֲרֻצָּה אֲבִינָךְ מֵאֵד וְאֲחוּנָה אֶת־עֲפָרֶיךָ. ככה עשו התימנים כשעלו לארץ בשנת התש"ט, ירדו מהמטוסים והתעלפו בהמוניהם. ירדו וחוננו את עפר ארץ ישראל. ויש כאלה שהם נישקו את עפר ארץ ישראל, ולא קמו יותר. ולא בכו עליהם! כי אמרו: אדרבא, הם זכו למסור את נשמתם בארץ ישראל! **"אפול לאפי על ארצך וארצה אבניך מאד ואחונן את עפרייך"**. יש יהודים עשירים באמריקה שאומרים: את האבנים האלה לקחתי אותם מחברון, ואת הדבר הזה לקחתי אותו מירושלים. שישתכל ויזכור "ואחונן את עפרייך".

יא. "אף כי בעמדי עלי קברות אבותי ואשתטח בחברון עלי מבחר קבריך". אף כי פירושו כל שכן. כל שכן כשאני עומד על קברות אבותי, ואני משתטח בחברון עלי מבחר קברייך. שם יש את הקברים הנבחרים ביותר של אברהם יצחק ויעקב. **"אעבר ביערך וקרמלך ואעמד בגלעדך ואשתוממה אל-הר עברייך"**. ביער ובכרמל אני אעבור בהם, "ואעמוד בגלעדך" - בגלעד, "ואשתוממה אל הר עברייך" - הר העברים. הוא נמצא בחוף לארץ, אבל אני אעמוד בגלעד ואראה את הר העברים. **"הר העברים והר ההר אשר-שם שני אורים גדולים מאיריך ומורייך"**. הר העברים זה המקום שנקבר בו משה רבנו, והר ההר זה המקום שנקבר בו אהרן הכהן. **"אשר שם שני אורים גדולים - משה ואהרן - מאיריך ומוריך"** - הם הראו לך את הדרך, והאירו עליך, על עם ישראל. לולי יציאת מצרים, מה היה שוה עם ישראל? כלום! עבדים מלאים כאבים ויסורים וצרות צרורות. משה ואהרן באו והאירו את העולם כולו. הרמב"ם כותב (במורה נבוכים ח"ג פרק י') על התורה שלנו: **"הספר אשר האיר מחשבי העולם!"**. **העולם היה בחשך, וספר התורה שלנו האיר את החשך של העולם**.

יב. "חיי נשמות אוריך ארצך - וממר דרוך אבקת עפרך ונפת צוף נהרייך". ארץ ישראל יש לה אויר מיוחד, האויר הזה הוא חיי נשמות. מספרים על כמה חכמים כאן שהייתה להם רוח הקדש בצורה מיוחדת במינה, לא נדבר על בבא סאלי המפורסם, אלא אדמו"רים וכל מיני צדיקים שפמלה שלהם מתקיימת. **"חיי נשמות"** - הם לא חיים חיי גוף, אלא חיי נשמות. **"וממר דרוך אבקת עפרך"** - האבק והעפר של ארץ ישראל כל כך נעים וכל כך יש לו ריח טוב כמו מר דרוך. **"ונפת צוף נהרייך"** - הנהרות שלך שראויים לשתייה כמו כינרת וכדו', הוא כמו נופת - כמו דבש.

יג. "ינעם לנפשי הלך ערם ויחף עלי חרבות שוממה אשר היו דבריך". רבי יהודה הלוי אומר "ינעם לנפשי הלך ערום ויחף" - אני מוכן ללכת ערום ויחף על חרבות שוממה אשר היו פעם דבריך, פעם היו שם דברים ומקדשים וארמונות, ועכשיו נעשו חרבות שוממה, שם אני אלך ערום ויחף **"במקום ארונך אשר נגזו ובמקום דרוביך אשר שקנו חדרי דבריך"**. במקום ארון הברית שנגזז. הגמרא מעידה (ביומא דף ג"ד ע"א) שפעם אחת כהן ראה במרצפות של בית המקדש שמרצפת אחת גבוהה מחברתה, בא לומר לחברים שלו: בואו תראו מי עשה את המרצפת הזאת שהיא עקומה? ולא הספיק לומר להם את זה עד שיצאה נשמתו, וידעו ביחוד ששם הארון נגזז. **"במקום ארונך אשר נגזו ובמקום כרובייך - הכרובים שהיו מעל גבי הארון - אשר שכנו חדרי דרוריך"**. הכרובים היו בבית קדש הקדשים, שהוא בחדרי חדרים. והגמרא אומרת ביומא (שם) שהבדים היו דומים לשני דדים בולטים מהפרכות, ועליהם נאמר צרור המור דודי לי בין שדי ילין (שיר השירים א, י"ג). וזוה הסבירו את הפסוק (מלכים-א' ח; ח) "ויאריכו הבדים ויךאו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יךאו החוצה".

6. סיפר לנו אחד שהוא לקח כמה חברה שלו ועלו על איזה הר, ואמר להם: אתם רואים? כאן זה הר העברים - הר נבו של משה רבנו, תסתכלו עליו.

7. היה **צדיק אחד - רבי יוסף זליכה זצ"ל** - שפעם זכה לעלות להר ההר, והוא כתב את כל רשמיו המסע שלו בירחון אור תורה (אב תשנ"ה סי' קכ"ח). אמר הלכנו מכאן והלכנו מכאן, עד שהגענו להר ההר, וזה הר גבי הר. כמו שרש"י אומר (במדרש כ; כ"ב) תפוח קטן על גבי תפוח גדול. אבל להגיע לגובה הזה אי אפשר, צריך חלק לרכוב על גבי ערבים, וחלק על גבי סוסים, וחלק... עד שהגיע למעלה. והשאלה היא איך אהרן הכהן עלה בן מאה עשרים ושלוש לבד? לא היו ערבים ולא היו סוסים, והוא עלה ברגל! איך יכול להיות? אלא היו גבורים ומלומדי נסים.

8. לולי התורה תראו מה שקורה היום לאנשים שעוזבים את התורה, חייהם אינם חיים, אין להם חיי משפחה מאושרים, כולם חושך ואפילה. התורה מאירה לנו את העינים! תחיו גורמלים, תחיו בני אדם.

"והיוצרך" - על פי הדקדוק לא אומרים והיוצרך, אבל על פי המשקל הוכרח לומר ככה, ויש לנו דוגמא כזאת בישעיה (ט, י"ב): "והעם לא שב עד המכה", לכאורה הה"א מיותרת, צריך לומר **מכה**, אז מזה למד רבי יהודה הלוי לומר והיוצרך. **"פתח למול שערי שחק שעריך"** - השערים שלך פתוחים למול שערי שחק, תפלה בארץ ישראל היא חשובה מאד. פעם **הרב יצחק כדורי ע"ה** רצה לייסד ישיבה (נחלת יצחק) בירושלים, אבל היה חסר לו כסף, אז הוא הלך לחוץ לארץ, ואנשים צבאו ותרמו הרבה מאד, אחרי יומים שלשה אמר אני חוזר. אמרו לו: למה? תישאר כאן ונביא עוד. אמר להם: כבר קבלתי כסף מה שאני צריך, לא צריך יותר מזה. **והתפלות כאן לא עולים בסדר כמו התפלות בארץ ישראל! אדם צריך לדעת שהוא נמצא קרוב למקום השכינה, אפילו שיטמאו אותה כל הטפשים האלה, במצעד הגאווה, מצעד הבערות, מצעד הסכלות, מצעד הבהמות, כולם יחלפו, כ"כבוש תחליפם ויחלפו"** (התלים ק"ב כ"ז), הם ומשפטיהם, וחוקותיהם, והבליהם, לא ישאר מהם שום דבר. תישאר רק התורה. **"והיוצרך פתח למול שערי שחק שעריך"**.

ז. "ויכבוד ה' לך יהי מאורך - ואין שמש וסהר וכוכבים מאיריך". האור שלך זה כבוד ה'. כמו שנאמר (מלכים-א' ח' י"א): "ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן, כי מלא כבוד ה' את בית ה'". **"ואין שמש וסהר וכוכבים מאיריך"** - השמש והירח והכוכבים לא נחשבים לעומת השכינה שהייתה במשכן בבית המקדש.

ח. "אבחר לנפשי להשתתף במקום אשר רוח אלקים שפוכה על בתיך". אני בוחר לעצמי לשפוך את נפשי (יש ביטוי כזה - "ואשפוך את נפשי לפני ה'", ככה אמרה חנה בשמואל א' פרק א' פסוק ט"ו, ולהשתתף יש פסוק אחר באיוב ל', ט"ז): "ועתה עלי תשתתף נפשי, יאחזוני ימי עוני" **"במקום אשר רוח אלקים שפוכה על בתיך"**. זה לשון נופל על לשון: להשתתף - שפוכה. במקום שהייתה נבואה, שם אני רוצה להשתתף.

ט. "את בית מלוכה ואת כסא ה' - ואיך ישבו עבדים עלי כסאות בתיך". הוא רואה שבבית המקדש המקורי שלנו יושבים עבדים, יושבים בני הגר, השפחה של שרה אמנו, איך ישבו העבדים האלה בני השפחה, עלי כסאות גביריך - כסאות שהיו בהם מלכים ושרים ונביאים! **"מי יתנונו משוטט במקומות אשר נגלו אלקים לחיונה וציריך"**. יש פסוק כזה בפרשת וישלח (בראשית ל"ה, ז) - "כי שם נגלו אליך האלקים". "לחוזר וציריך" - הנביאים והשלוחים שלך שה' שולח אותם. עזרא הסופר למשל לא נחשב בדרגה של נביא, אבל הוא היה שליח, הוא גאל את עם ישראל בבית שני. ויש לנו כל המקומות האלה ששם ה' נגלה להם.

י. "מי יעשה לי נפנים וארחיק נדד, אניד לבתרי לבני בין בתריך". מי יתן לי כנפים ואני אברח מספרד, וארחיק נדוד, **"אניד לבתרי לבני בין בתריך"** - את הלב שלי אני אחתוך אותו לבתרים (כמו בין הבתרים) חלק כאן וחלק כאן וחלק כאן. **"אפל"**

4. אבל יש סיבה לדבר, המלבי"ם מפרש שם שמכוח זה הגויים, אבל המכה העיקרי זה הקב"ה. **"העם לא שב עד המכה"** - עד הקב"ה. כמו שלהבדיל הכלב אדונו נותן לו מכות במקל, והוא מתנפל על המקל ורוצה לשבור אותו... המקל לא עשה לך כלום, בעל המקל הוא שעושה את זה. **"והעם לא שב עד המכה"** - המכה שאתה רואה אותו זה איראן והמחבלים רחמנא ליצלן, אבל המכה זה הקב"ה.

5. פעם אחרי מלחמת ששת הימים באו חיילים מאובקים מלאים עפר ואבק למערת המכפלה ושכבו שם במקום. הגיע שייך 'אחמד געבר' ואמר: מה?! ככה אתם עושים?! אנוחנו לא נכנסים לכאן ככה! אנוחנו שוטפים ורוחצים וטובלים, וכו', וכך, איך אתם עושים ככה? היה שם **רבי מרדכי אליהו ע"ה** והוא אמר לו: תגיד לי, אמא שהבן שלה נעדר ממנה עשרים שנה (לא אלפיים שנה), לא ראתה אותו, ואחר כך הוא בא כשכולו מלא עפר ואבק, היא תחבק אותו או לא תחבק אותו? אמר לו: ודאי שהיא תחבק אותו. אמר לו הרב: **אנוחנו באנו אחרי אלפים שנות גלות, לא נתנו לנו רשות להיכנס לכאן. אסור להיכנס רק שבע מדרגות** (פעם הגיע האדמו"ר מגור בתפ"ד בערך, עלה למדרגה השמינית "ותרע כל הארץ" - האדמו"ר מגור עלה שמונה מדרגות! "רחמנא ליצלן"... היום אנוחנו עולים הרבה מדרגות ואין פוצה פה ומצפוף). **האמא תיקח אותו ותחבק אותו עם כל האבק והלכלוך שלו, אבל אתם בני הגר השפחה... הסתכל עליו משה דיין, ואמר לו: קצת דרך ארץ, אתה מדבר לפני ערבים, מה אתה קורא להם בני השפחה? אמר לו: הם יבינו רק בשפה הזאת. ההוא (געברי) נכנס לחדר סגור, ואחרי רבע שעה יצא ונישק את ידו של רבי מרדכי אליהו! אמר לו: אדוני הרב! אתה צודק, אנוחנו בני השפחה... הרב אמר למשה דיין: ככה מדברים, אתם פחדנים, אין לכם מה לעשות...**

במלאת 25 שנה להסתלקותו של אבינו מורנו איש חיל רב פעלים, אשר יגע להוציא כתבי רבנים לאור עולם, המוהל המובהק שו"ב

רבי שמואל עידאן זצ"ל

מייסד ישיבתנו הקדושה באה"ק ומנהלה לשם שמים עד יומו האחרון

לי אכל ושתות פגעת אַחֲזָהּ כִּי יִסְחָבוּ הַכְּלָבִים אֶת פְּפִירֶיךָ. איך אני יכול לאכול ולשתות בזמן שאני רואה **"כי יסחבו הכלבים את כפיריך"** - הכלבים לוקחים את האריות הקטנים שלך, (כפירים פירושו אריה קטן)¹², והכוונה יסחבו הכלבים - אומות העולם, את כפיריך - שיקחו את - האריות הקטנים שלך והנמשל שהשפיעו על הנוער היהודי להימשך אחריהם. **"או איך מאור יום יהי מתוק לעיני בעוד אראה כפי ערבים פגרי נשךך"** - העורבים אוכלים בשר, אבל איזה בשר הם אכלו? בשר של נשרים שהרגו אותם ופגרו אותם! האם יש לך עלבון גדול מזה שהעורב אוכל פגר של נשר? וזה הצדיקים והחסידים שנהרגו בגזירות תתנו וגזירות ת"ח ת"ט, ובימי השואה. הייתה ישיבה שלמה לפני השואה - ישיבת טלז (והם כותבים אותה בע"ץ - טעלז) שנכחדה בשואה¹³, כלום לא נשאר ממנה! כך ראיתי. ויתכן שנשאר ממנה משהו. וזה העורבים - הנאצים הארורים, סחבו את הנשרים.

טו. "כוס היגונים! לאט הרפי מעט! כי כבר מלאו כסלי ונפשי ממרוךך". רבי יהודה הלוי מתמלא יגון, והוא מדבר עם הכוס שלו שמלאה יגון: "לאט לאט", הרפי מעט כי כבר מלאו כסלי ונפשי ממרוךך - לא ממרוךך אלא ממרוךך, באיוב (ט"ח) כתוב: "כי ישבעני ממרוךים" - הכוס הזאת התמלאה מהמרירות שלך. **"עת אַפְרָה אַהֲלָה אֶשְׁתָּה חַמְתָּךְ וְאֶזְכְּרָה אֶהְלִיבָה וְאֶמְצָא אֶת שְׁמִירְךָ"**. ישנן שתי ממלכות בישראל, ממלכת יהודה וממלכת ישראל. ממלכת ישראל של ירבעם בן נבט ואחריו¹⁴, והחלק הזה נקרא "אהלה", והחלק של יהודה ובנימין נקרא "אהליבה" (למה? כי זה נוסריקון: אהלי בה, הקב"ה אומר האהלה שלי - בית המקדש, נמצא כאן בירושלים). ורבי יהודה הלוי אומר כשאני זוכר את אהלה אני אשתה חמתך, כי יש לי חמה וכעס. ויש גורסים **"אשתה חמרך"** כמו יין של יגון, "ואזכור אהליבה ואמצה את שמיריך" - אני מוצץ את השמרים של החימה או של היין.

טז. "ציון כלילת יפי! אהבה וסון תקשרי מאו ובך נקשרו נפשות חבריך". ציון כלילת יפי - הוא מדבר עם ארץ ישראל, את כלילת יופי. היו כמה יהודים בדור שלפנינו שזכו לעלות לארץ ישראל וקראו את הקינה הזאת, והתפלאו מאיפה רבי יהודה הלוי יודע לתאר את העפר של ארץ ישאל ואת הנהרות שלה - "ונופת צוף נהריך", מאיפה הוא יודע את זה? אבל הוא הרגיש את זה! **"ציון כלילת יפי אהבה וסון תקשרי"** - ארץ ישראל קושרת אותי בחן ובאהבה שלך. **"מאו, ובך נקשרו נפשות חבריך"** - כל עם ישראל קשורים אליך. **"הם השמחים לשלונך והכואבים, על שוממוזך ובוכים על שברךך"**. עם ישראל שמחים כשש לך שלווה, לא כמו עכשיו שיש בעוונות הרבים מריבות בלי סוף. אין עם משועבד כזה! איזה עם משונה זה? אבל הגלות של אלפיים שנה, היא שגרמה לנו להיות משועבדים! פעם הרב עובדיה ע"ה אמר אחר מלחמת כיפור: "עם סכל ואין לב". והוא לא אמר את זה מלבו, אלא ככה כתוב בירמיה

של כבוד. "איש או אשה כי יפלא לנדור נדר נזיר להזיר לה" (במדבר ו, ב), שהנזירות תהיה לשם הקדוש ברוך הוא.

12. כמו שכתוב בשמשון (שופטים י"ד, ה) **"והנה כפיר אריות שואג לקראתו"**. זו הייתה הפעם הראשונה שמשון הרגיש את רוח ה' מפעמת בו, כי מי אמר שיש לו כוח מיוחד? אבל פתאום הלך בדרך עם ואביו ואמו, "ויבואו עד כרמי תמנתה, והנה כפיר אריות שואג לקראתו", הגאון מוילנא מקשה (בספר קול אליהו) **שלאורה היה צריך להיות כתוב "לקראתם"** [וכן מה זה שאמר הכתוב "ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה"] שהרי הלכו יחד הוא ואביו ואמו. ותינץ שהרי כתוב: **"ויבואו עד כרמי תמנתה"**, וכיון שהגיעו לכרמים שמשון היה נזיר, היה אסור לו לעבור כנגד הכרמים - "לך לך אמרינן לנזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב" (יבמות דף מ"ו ע"א) - אל תקרב לכרמים, וכיון שאסור להתקרב לכרמים אז הוא הלך בדרך אחרת, **ופתאום הגיע לקראתו כפיר אריות**, והכפיר הזה הוא לא אריה ענק, אלא אריה קטן, "וישסעהו כסעסע הגדל" (פסוק ו) הוא לא ראה אותו כאריה, אלא כמו גדי...

13. והבן שלי חיים שיהיה בריא היה בישיבה אחרת, ובכיתה ח' עשו שם איזה ק'עמפ' שהולכים לאיזה מתנה והיו שרים שם "סלא סלא סלא סלבדוקא, טלז טלז טלז... וכל מיני דברים כאלה, זכר לחורבן". ישיבת סלבדוקא היום קיימת ברוך ה', אבל טלז המקורית בעוה"ז כלום לא נשאר ממנה. **14.** ותן כמה מאות שנים בא סנחריב ובלבל את כל האומות. אבל מה נשאר מסנחריב? כלום! מה נשאר מאשור? כלום! שום דבר לא נשאר מהם! אוי לו למי שפוגע בעם ישראל! "קדש ישראל לה" ראשית תבואתו, כל אוכליו יאשמו" (ירמיה ב' ג), פרעה נגמר. אין פרעה במצרים, מי שיחפש איזה פרעה, אולי ימצא אותו קבור בתחתית האדמה... ואשור וסנחריב נגמרו, ונבוכדנצר גם כן נגמר.

מה זה? יָאָו או לא יָאָו? ממה נפשך? אז אמרו הם לא נראו, כי הם מכוסים בפרוכת, אבל הם היו בולטים, לכן "ויראו" על הבליטה⁹.

יד. "אגו ואשליך פאר נזירי ואקב זמן חלל בארץ טמאה את נזירך". אגזוז את שערי ואקוב זמן - ואקלל את הזמן¹⁰ הזה שהפך את העולם - "חלל בארץ טמאה את נזיריך" - הנזירים והחסידים והצדיקים, חילל אותם בארץ טמאה¹¹. **"איך יערב וקרב"**

9. בזה מיישבים בשם הגאון מהרש"ם מברזאן - זה גאון גדול, אי אפשר לתאר את הגאונות שלו. היו צדיקים אצל האשכנזים שהיו לומדים כל הזמן, "יומים וילילה לא ישבות" (ע"פ בראשית ח, כ"ב) כל רגע שיכולים ללמוד לומדים - הרב האר"י אומר (שער הכוונות עניניו הציצית דרוש ה"ו) שכדאי לכסות את התפלין של ראש עם טלית (השבוע הגיע אלי חכם אחד אשכנזי ואמר לי: "אני רואה שזה בית כנסת מיוחד, התלמידים שלכם מכסים תפלין של ראש בטלית כדברי הזהר". אני לא זוכר שהזהר אמר את זה, אלא כתבו את זה בשם האר"י, ראה בנן איש חי" ש"א פרשת וירא אות ח"י). **ואבא ע"ה עמד על זה**, והיו על זה ויכוחים בלי סוף בחוץ לארץ. **הרב ניסן פינסון ע"ה** היה אומר: כתוב בשלחן ערוך (ס"י כ"ז סעיף י"א) תפלין של ראש טוב שיהיו גלויים. [ואבא השיב:] נכון, כתוב טוב שיהיו גלויים, אבל האר"י אמר **צריך** שיהיו מכוסים, אז טוב וצריך - צריך חשוב יותר. אבל היו ויכוחים. **ומה נעשה בפסוק שאמר (דברים כ"ח י')** **"וראו כל עמי הארץ שצריך לראות את זה?** אז יישבו על פי דברי מהרש"ם (יש לו חיבור על השלחן ערוך אורח חיים - דעת תורה, בהלכות ברכת הלבנה ס' תכ"ו ס"א) **שכשאתה מכסה את התפלין של ראש זה בולט, וזה נקרא אָרָה**. מנין לנו שנקרא אריה? מהפסוק הזה, שאמר "וַיֵּרְאוּ רְאֵי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבַר וְלֹא יִרְאוּ הַחֹצֵה, וַיֵּרְאוּ וְלֹא יֵרְאוּ? אֵיךְ זֶה יִכּוֹל לִהְיוֹת? אֲלֵא הֵם הַיּוֹדִים בּוֹלְטִים. זֶה פִּירוּשׁ הַגִּמְרָא בְיוֹמָא (דף ג"ד ע"א), ואם כן אותו דבר גם כאן.

10. חכמי ספרד המציאו דבר שלא היה, כל הקללות וכל הדברים הרעים תולים בזמן... הזמן לא טוב. פעם אבא אמר לי שיש ביטוי בערבית: **"ללתאה מא פיהם אמאן, אלבנאדם ואלבחר ואזמחר ואזמחר"**. למה אמר את זה? היה בית הכנסת בתונס יפה מאד, ושמו של בית הכנסת: **"יעקב כהן לחמר"**. מי זה יעקב כהן לחמר? יעקב כהן האדום, היה יהודי אחד עשיר שמו יעקב כהן, והיה כנראה אדמוני, אז נקרא בשם "יעקב כהן האדום". אז אבא סיפר כשיצאנו משם (לפני שנים רבות) שהיה עשיר גדול ורחמנו ליצול ירד מנכסיו, כי הזמן אין בו אמון. היה למעלה למעלה, ופתאום ירד. וזה ביטוי בערבית: **"לתלתאה מא פיהם אמאן, אלבנאדם ואלבחר ואזמחר"**. שלושה אין בהן אמונה, **בן אדם** יכול להתהפך כמה מעלות, פעם ליברמן היה חבר של פלוני ואלמוני, והתהפך מאה ושמונים מעלות, (אומר על כל דבר) **"החרידים"**. וכשהוא אומר חרדים, אז ממילא כולם יהיו חרדים (מפחדים)... אסור לתת לחרדים! מה חסר לכם כאן? הלואי שבמדינות אחרות יקבלו החילוניים והעריבים חצי מהחופש שנותנים להם כאן. אז בן אדם מתהפך. **"ואלבחר"** - והים גם כן מתהפך, אתה נכנס לים ואתה חושב שהים הזה שלי ואין כמוהו, שקט. ופתאום רוח סערה - **"והאניה חשבה להישבר"** (יונה א, ד). **והזמן גם כן מתהפך**, אדם היה בתכלית העושר ורחמנו ליצול הכל מתהפך. חכמי הספרדים כל דבר לא טוב תולים בזמן, פעם רבי שמואל הגנידי כתב (בשירו "עלה אלי ועזינני") **"אבל ידע זמן רע כי בויציתו"** - הזמן הרע הזה ידע שאני מבזה אותו... **"ותודה רבה"**, מה אתה מבזה זמן? אבל ככה הם מדברים.

11. היום אין לנו נזירים. ולא היו לנו כל ימי הגלות עד הזמן האחרון הזה. רק נזיר אחד - **רבי דוד הכהן הנזיר**. זה היה בחור שלמד פילוסופיא בשוויץ, **והרב אברהם יצחק הכהן קוק ע"ה** הגיע לשם במלחמת העולם הראשונה ולא היה יכול לחזור בגלל שפרצה המלחמה, אז הוא ביתיים ישב שם. ודוד כהן הסטודנט שמע עליו שהוא בקי בפילוסופיא ובכל העניינים האלה, אז הוא אמר: אני אלך אליו ואשאל אותו כמה שאלות, הלך אליו והוא היה מתפלל בבוקר **תפילת שחרית**, וכשהוא היה מתפלל, **כולו היה בהתלהבות מיוחדת: "אלוקינו ואלוקי אבותינו! זכרנו בזכרון טוב מלפניך, ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכור לנו ה' אלוקינו אהבת הקדמונים"** **וכל מלה הייתה שורפת לסטודנט הזה את הלב**. אחרי התפלה נפגש אתו **ואמר לו: היו לי הרבה שאלות במאמנה, אבל התפלה שלך מחקה לי את כל השאלות!** ומאז הוא רצה להיות נזיר. והתורה משבחת את הנזירים, כי להיות נזיר זו מצוה, כמו שכתוב: **"ואקים מבניכם לנביאים, ומבחורים לנזירים"**, האף אין זאת בני ישראל גוים" (עמוס ב, י"א), והרמב"ם כותב שהנזירות היא מצוה, שאדם "עלה אלה ויתר מדאי מהעולם הזה". אין יין, ואין ליטמא למתים, ומגדל שערותיו פוא, וככה הוא היה. ובמלחמת השחרור אמר רבי דוד הנזיר: **אני לא יוצא מהבית שלי עד שיכבשו את ירושלים**. אמרו לו: מה אתה חולם? איך נכבשו את ירושלים? **ואחרי 19 שנה בשנת תשכ"ז ברוך ה' ירושלים בידינו, והוא היה נמצא באיזו עיר נידחת, הלך אליו איזה חייל אחד שידע על הנדר שלו, ואמר לו: הרב! בוא! ירושלים נכבשה! ולקח אותו "בתופים ובמחולות" שיראה את הכותל המערבי, והרב אמר: עכשיו אני יכול לצאת ולבוא. וזה אביו של הרב שאר ישוב הכהן ע"ה שהיה רב ראשי בחיפה, (הוא הכין את הדרשה של עזר ויצמן לרב מצוה שלו), והוא בהתחלה חשב להיות נזיר כאביו, אבל היו צוחקים עליו: מה השערות האלה? אלה שערות של אשה?! אז הוא אמר לאביו: אני לא יכול. והסכים, אמר אני נזיר אחד, וזה מספיק, וגזז לו את השער. "וַיִּזְיֶיךָ" זה דבר**

1700-50-51-52

שזתפים למען שזתפים

(ה'כ"א). אבל עם ישראל שמחים כשיש שלווה, ואין מריבות ומחלוקות, והשבת נראית שבת, והכשרות נראית כשרות, ושומרים בכותל המערבי על כל מה שצריך לשמור. "הכואבים על שוממותך" - כואב להם על השוממות שלך. "ובוכים על שברריך".

יז. "מבור שבי שזאפים נגדך ומשתחיים, איש ממקומו אלי נכח שערךך". שזאפים הכוונה מתארים ומקווים, מתוך בור שבי של הגלות, "ומשתחיים איש ממקומו אלי נכח שערךך" - כל אחד מהעיר ומהמדינה שלו, כולם משתחיים למקום אחד.¹⁵ "עדרי המונך אשר גלו והתפזרו מהר לגבעה ולא שָׁכְחוּ גְדֵרְךָ". "עדרי המונך אשר גלו והתפזרו" - למזרח ולמערב, לרוסיה ותימן וכדומה. "מהר לגבעה ולא שָׁכְחוּ גְדֵרְךָ" - לא שָׁכְחוּ את הגדרות שעשו חכמים, ושומרים עליהם ועל כל דבר ודבר. מי היה יכול להאמין שאחרי אלפיים שנה אנחנו מתאספים בארץ ישראל, ומדברים בשפה של אבותינו, ושומרים את השבת באותו יום, ואין אחד שאומר "המסורת שלי ברוסיה הלבנה (או השחורה...) ששבת זה יום לפני כן", אין דבר כזה! כל העולם יודעים ששבת זו שבת.

יח. "המִחְזִיקִים בְּשׁוֹלְךָ וּמִתְאַמְצִים, לַעֲלוֹת וְלֵאחֹז בְּסַנְסְנֵי תַמְרֶיךָ". הביטוי הזה הוא ע"פ הפסוק "אמרתי אעלה בתמר בַּסַּנְסֵנִי" (שיר השירים ד' ט). כולם משתדלים לעלות לארץ. היה חכם אחד שבא כתייר לארץ ישראל, לפני מאתיים שלוש מאות שנה, והביא אתו עפר מארץ ישראל, וכל מי שרוצה להיקבר באירופה, היה בא לקנות ממנו עפר שיניח אותו מתחת ראשו. והיה מוכר את העפר במשקל של זהב, ואחד אמר לו שזה יותר מדי יקר, אמר לו: מה? אתה מזלזל בארץ ישראל?! הרי העפר שלה זה כמו זהב! ככה טרחו כדי לזכות להניח קצת עפר מתחת מראשותיו.

יט. "שִׁנְעַר וּפְתָרוֹם הַעֲרֹכֹךְ בְּגִדְלוֹ וְאֵם הַכֶּלֶם יִדְמוּ לַתַּמָּר וְאֹרֶזְךָ". יש מדינות גדולות בעולם כמו בבל ופתרוס, "היערכוכך בגדלם" - האם יוכלו להתחרות עם ארץ ישראל בגודל הרחוניות?! היום ראיית מי שאמר שארץ ישראל בימינו היא מעצמה רביעית בעולם! זה נסים גדולים שאף אחד לא האמין בהם. אחרי השואה היינו עפר ואפר, היינו בזויים, והקב"ה מחזק אותנו! ויחזק אותנו גם ברוחניות. "ואם הַכֶּלֶם יִדְמוּ לַתַּמָּר וְאֹרֶזְךָ" - את ההבלים שלהם אפשר לדמות לאורים ותומים שלנו? היוונים היה להם דבר שהוא "כמו" אורים ותומים, קוראים לו "אורקול" (אני מסביר שזה כמו "אור" "קול", גם אור וגם קול, אני לא יודע מה הפירוש ביוניות), וכל מי שהייתה לו שאלה אם ללכת למלחמה או לעשות משהו אחר, היה הולך לאורקול הזה. ושם היתה איזו אשה חצי מעולפת וחצי משוגעת... ועל ידה הרבה עשן, ויש לה כהנים - "כהני הבעל והעשתורת", וכשהיו שואלים שאלה, היו נכנסים הכהנים שלה ושואלים מה אמרה ה"אורקול". והיה מעשה במלך פרס שרצה להילחם עם מלך יון, והלך לשאול את האורקול אם יצאח או לא, והוא שילם כמובן, כי העיקר זה הכסף... "הכסף יענה את הכל" (קהלת י' טו), אחר כך הם שאלו את המשוגעת, והיא אמרה ככה: "אם תצא להילחם תחריב עיר גדולה". הוא שמע כך ושמה, חשב שזו בשורה טובה. אחר כך הוא

15. פעם אחת הייתי בצרפת (נדמה לי בשנת תשמ"ח) והתארחתי בבית תלמיד חכם גדול - רבי חיים פרץ שיהיה בריא, (הוא היה גר באיזה כפר קטן, וכל יום היה נוסע לתת שיעור בפאריז, בבית הכנסת ברחוב "סוניי", ובדרך היה מכין את השיעור שעה וחצי ברכבת, והיה לוקח אתו גמרא כתובות או חולין עם מהר"ם ש"ף, ואפילו אם יש דיבורי מהר"ם ש"ף קשים, הרכבת נוסעת והוא מתעמק במהר"ם ש"ף). ושאלתי אותו: איפה המזרח? אמר לי: הנה כאן, ובאתי לעמוד להתפלל מנחה, והנה אני רואה מהחלון שתי וערב. איך אתפלל מול שתי וערב?! מה אני אעשה עכשיו?! סגרת את החלון וכיוונתי דעתי לפני המקום והתפללתי. אבל זה "משתחיים איש ממקומו אלי נכח שערךך" - כל אחד ואחד היכן שנמצא ה"מזרח" שלו, אבל כולם מתפללים למקום אחד. הגאון מוילנא אומר על הפסוק: "כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות" (שיר השירים ד' ד), מה זה לתלפיות? זו מלה יחידה בתנ"ך, אין עוד מלה כזו, לא תלפיה (ביחיד) ולא שום דבר. ואמר שכתוב במסכת יומא (דף נ"ד ע"ב) שהעולם נברא מן הצדדים. מה הפירוש? שאכן השתיה זה מרכז העולם (וזהו המקום שהערים מביאים שם את הפגרים שלהם, ומשחקים כדור רגל מול אבן השתיה, אבל יגיע הזמן שיטאטאו אותם משם), ומהמרכז הזה יוצאים ששה קווים, שש קצוות - מעלה, מטה, מזרח, מערב, צפון ודרום. והגר"א אומר שששת הקצוות האלה מסתיימים בשש האותיות הראשונות של אלפ"א בית"א - א ב ג ד ה ו. והאות אל"ף האות האחרונה שלה פ"ה, ב"ת - האות האחרונה ת"ו, גימ"ל - למ"ד, דל"ת - ת"ו, ה"י - י"ד, ו"ו - ו"ו, ביחד יוצר - פתלתל"ו, והם אותיות "תלפיות". וזו הכוונה "כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות". האותיות האלה הם מסביב לעולם, והמרכז זה אבן השתיה.

סיפורים אלו מבוססים על מקרים אמיתיים שהגיעו לקופה הפרטים שזנו משום כבוד הנתמכים

לכבוד הדין ההלכדי _____
הדין
הגנו להביא לדיעבד כי נכנס
מתקשה בקריאה ואינו עומד...
ולכן אנו מטילים לקצת
לימודים פרטיים לעוד ע"י מורה
לקריאה...
בכבוד רב
המלמד

מאיפה?
ריבנו של עולם
אבא שבשמים
אין לנו חכמות לקצת התבונה
נסתה
המצב הכלכלי גם כך רועק
מה אנו מבקשים ש _____ ילמד
לקרא כמו כל שאר הדין,
דמעה ועוד דמעה, הדין זקוק,
זה טענה, זה טענה עליו להדרכו
בלימוד,
אמרתי לחברתא של שאני חש
בטוב, שאני רואה להתאחד
קצה מודע לטולל.
המטב מהמלמד עדין בדי,
אחותי שזרות חרוטת על
לכן, וזקקת את המטב הקשה,
אני מבטי כי בענינים טענות,
הראיה מוטבטטת,
מטב של דמעות.
יש הנצטת שום לא מחרות,
אלא שכים בסיסים שאנלי
אודים זה הוכח, אני מראש
מוזרת, אך משזת מניע להדריך
הילדים אני משבר,

נלחם ביוונים והם החריבו את העיר שלו... אחרי כמה שנים שהלך בשבי, הגיע שוב למקום הזה, ואמר להם: שקרנים! אמרתם לי שאחריב עיר גדולה! אמרו לו: הכוונה שלנו העיר שלך... לא אמרנו איזו עיר גדולה, וכי אמרנו שאתה תחריב את העיר של היוונים? ...! אמרנו רק: "אם תלך להילחם תחריב עיר גדולה", הלשון משתמעת לתרי אנפיו. ואילו אורים ותומים לא עושים ככה, אלא עונים ישר: "ויאמר דוד היסגירו בעלי קעילה אותי ואת אנשי ביד שאול ויאמר ה' יסגירו" (ש"א כ"ג י"ב), "הירד שאול - יָרַד" (שם פסוק י"א) מלה אחת, בקיצור נמרץ¹⁶.

סיפורים אלו מבוססים על מקרים אמיתיים שהגיעו לקופה הפרטים שוננו משום כבוד הנתמנים

רבות פשוט, סטנדרטיות, חיומנית, טראת כמו כל הדלות שמוחזקת בספרד הספר. אם היא רק יכולה לרדת, לספר ולשקף את כל מה שהיא חוותה, כדברים היא רק סופרת ומכללת, חושבת ומטורה על משהו חבית, כים... "למה שדוקים דלותה בבית הודו" "כמה פעמים אני מבקשתו" שלום רעים

אין היה תלמוד תודותו אני רעב יש מה לאכול?

תבדוק בסקיד אנאאאא מקקו!!!

נמאס לי שהמקקים והאלה כל המטבח היום אי אפשר להכשיר כסות

זה לא היה כנס הסדר כעשר טיט בבית נדסול, כמו מולם הכל היה אפרות התפרנסו יפה מכלית הודים זרם על פי מטרות

הכל התחיל מטובה שיעקב בעלי עשה לומר, רובם לו טריטת על ההואה שהחבר הוציא וטא הכל הסגור חובר השקיע את הכסף בטובם כישל

וכיום אודי טכנסו לבעלי חוב שמכללים חובות תודעה איתה של לחץ מלכדי שטקיע ויושב על הלב צממנט והצאות, עד מאלעזי למסדר את חבית, ולעבוד לשכירות כשכונה אפרות, בית יש ולא מרחוק, ומודר השכירות היה כהתאם כשהחלה זה עוד היה נכסל עד שהחלה הרעבות במסמט מפרטין מנגינת הפגישה האפרות החלה להרקות, טיבש הופיע על הקורות והבטנים ודי החיקים ועוד מיני פרטין כישין חוללים בעלי 6 הודיות.

רמלים, אין לי כפי לחק את הנצרת פשוט אין, זה להספיק עוד ההואה על כל ההואות שכבר לקחו ואנשו מכללים, וכסא אפרות חיים צממנט כולדי נכסל, חיים יום, שעה שעת, תריסם 3000 טפח למסדר חובה בבית.

אני יודעת שהצמנט קשה אפרות מכללים יום, יום ומאפרים שהכל לרטיט והצמנט ישמנת.

רשיקה ברילת שלום אבא, מה שלמדך? צלצל אלי' היום בני של קין שהתפס של קדילאקו שבראשית מודיע הרב צמט שליט"א והוא בישי לי ש' קין שהופים' העניק לי חול משהודש טעק חרדי כשרי שטבל להובסט מכלית ולחוד חודים טריטלים וכן טעק טיוד כשככל לחק את החיקים של חבית, שבו אני מפרודים מודיע הרב צמט שליט"א שטטול את הקיסה טודי למעב שבו אני נכנסים והוא הודה לרם להחליץ חשים

הוא הסביר שכשככל זה חקן קיימת כשככל לעודו לרטיט ואוד קדילאקו, כשככל לטלאת את חומר

אין טילים אני ימא להימשע אודי הוא רצה לבידי את הפרטים כמדויק להבין את הטרודי חטולא, כשהחלה אני מכללית, כל טיוב חוללת מנגינת, לא במשיקת, כשהחשה של הקלה רטקה של מטרות ועוד רטקה ישחוקה רחמות לא רק מטרות רחמות גם מטרות פרח פרח של אוד, פרח של עיבת הודיות.

כ. "אל מי ידמו משיחוהו ואל מי נביאוהו ואל מי לוינהו ושקרין". "אל מי ידמו משיחין" - המשיחים שלך, חזקיה המלך דוד המלך. "ואל מי נביאין" - הנביאים שלך, דברים שנאמרו בנביאים לפני אלפי שנים מתקיימים בימינו מול העיניים: "והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפטרס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים" (ישעיה י"א, י"א. אין אני זוכר את הפסוק? כי היינו קוראים אותו בחוץ לארץ ביום האחרון של פסח עם מנגינה מיוחדת של חג), ושם כתוב "ומכוש", מישוהו האמין שיגיעו יהודים מכוש? אבל כולנו קוראים "ומכוש", וכי נגיד לישעיה הנביא טעית? לא אמרים ככה לישעיה הנביא... והנה הגיעו יהודים מכוש. אחרי 2300 שנה הגיעו יהודים מאתיופיה!¹⁷ "ואל מי לויך ושריך" - הגאון מוילנא אומר (עיין בהקדמת ספר פאת השלחן) שכל חכמת המוסיקה היתה ידועה ללויים.

כא. "ישנה ויחלף כליל כל ממלכות האליל חסנה לעולם לדור ודור נזרין". גייע הזמן שכל הממלכות של העבודה זרה, כולל גם הנצרות והאסלאם, הקב"ה יחליף אותם לגמרי. מישוהו כתב שיגיע הזמן שיאמרו איך היה דור כזה שהוא אומר שהעולם הזה נברא מאליו?! איך יכול להיות דבר כזה?! הפרופסור אומר אנחנו טוברים ככה, ומי שאומר שהעולם נברא ע"י בורא הוא חולק על משרד החינוך "רחמנא ליצלך"... זה משרד החינוך זה? זה משרד החינוק, לחנוק אנשים... אל תסתכל עליהם. כל היופי שאתה רואה בעולם זה מקרה?! אחד היה פילוסוף כופר בעיקר, אבל אח"כ כשהוא למד שיש די אן אי (D.N.A.) ושגוף האדם מורכב ממאה מיליארדים של תאים (1), והם עשויים בחכמה רבה ובצורה נפלאה, וכל בני האדם בעולם לרבות השחורים והלבנים והארוכים והקצרים והטיפשיים כולם 99.5 אחוז הם אותם התאים, כששמע את זה אמר: לא יכול להיות שזה בא לבד, הדי אן אי מוכיח שיש בורא לעולם! אמרת למישהו אתה יודע איפה זה כתוב? זה כתוב בתהלים (קמ"ה ה), "הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה", "דברי נפלאותיך אשיחה" זה ראשי תיבות D.N.A... זה הנפלאות שאתה רואה באדם. אתה רואה בן אדם ואומר זה כלום, יש בו רק אש רוח מים עפר, רק זה? יש בו עוד כל מיני דברים. כל ממלכות האלילים כולם ישנה ויחלוף, זה פסוק בישעיה (ב' ח) - "האלילים כליל יחלוף". חסנה לעולם - חוסן בערבית זה יופי, היופי של התורה קיים לעולם. לדור ודור נזרין - הכתרים שלך ישארו לדור ודור, הרי צרפת מתפארת שיש לה שלשה דברים שהיא כביכול [המצייאה אותם]: אחוה, ושיוון, וחירות. מאיפה היא לקחה את שלשת הדברים האלה? מאיתנו! אחוה - כולנו אחים "הלא אב אחד לכולנו, הלאו א-ל אחד בראנו" (מלאכי ב' י"ד), ושיוון - "הקהל חקה אחת לכם" (במדבר ט"ז ט"ז), וחירות זה חופש, מי בישר על החופש בעולם? עם ישראל כשיצאו ממצרים.

כב. "אוך למושב אלקרן - ואשרי אנוש יבחר יקרבו וישבו בתקרין". הקב"ה אוה אותך למושב בשבילו. "ואשרי אנוש יבחר יקרבו וישכן בחצרין" - אשרי האדם

16. כתוב בגמרא (יומא דף ע"ג ע"א) שאסור לשאול באורים ותומים יותר משאלה אחת, אתה שואל רק שאלה אחת, לאחר שהשיבו לך על הראשון שואל על השני. ופעם אחת (דבר דה פלא פלאים, אני לא יודע אם הרגישו בו אחרים) דוד המלך היה באיזה מלחמה, ואח"כ חזר למקום שלו וראה שהנשים נשבו והילדים נשבו וכולם נשבו, כי העמלקים פשטו על המקום ולקחו את כולם. ואביתר היה שם עם אפוד של אורים ותומים, ודוד שאל באורים ותומים האם ארד למלחמה, האם אחדל, האם אצליח? והשאלה היתה כמה מלים: "ארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו? ויאמר לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל" (שמואל א' ל' ח). דוד המלך יש לו שלוש שאלות: א. מעיקרא אם לרדוף, אולי אין טעם לרדוף ואין להם מה לעשות? ב. ואח"כ אם נרדוף, האם אני אשיג אותם? ג. ואח"כ בלבו היתה השאלה השלישית, האם אני אציל את כל האנשים שלי או לא? אבל אסור לשאול יותר משאלה אחת, לכן עשה בחכמה, לא אמר "הארדף" או "האם ארדף", אלא אמר ארדוף אחרי הגדוד הזה, אני מוכן לרדוף, האשיגנו? ויאמר ה' רדוף, משמע שהשאלה היתה גם לרדוף או לא, ואח"כ כי השג תשיג והצל תציל גם מה שלא אמרת קבלת תשובה... כשהזמן דחוק, אתה לא יכול להאריך בשאלות, ולשאל שאלה ראשונה ושאלה שניה ושאלה שלישית, אלא הוא שואל שאלה אחת, והתשובה כללה את שתיהן [עיין יומא שם ע"ב ובחיודשי מרן רבנו שליט"א על יומא (נדפס בקובץ ויען שמואל חט"ז סי' כ"א)]

17. ובאו ושאלו איפה הבנין היפה שהיה פעם ששמענו מאבותינו? ככה ילדים קטנים משם שאלו איזו מדריכה, והיא אמרה להם שהוא נחרב. והם התחילו לבכות כאילו ראו את החורבן עכשיו, ואותה מדריכה התרגשה כ"כ בתשעה באב וקראה את מגילת איכה בבכי, כי היא ראתה את הילדים האתיופים איך הם התרגזו מזה.

1700-50-51-52

השנה כולנו נרתמים

כיפור: "אז יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח" (ישעיה נ"ח, ח). "לראות בטובת בחיירך - זה בחיירך ולעלו בשמחתך בשוכר עלי קדמת נעורייך". לראות בטובת בחיירך - זה פסוק בתהלים (ק"ו, ה) ולעלו בשמחתך - להיות עליזים בשמחה של ציון. בשוכר עלי קדמת נעורייך - שעם ישראל יחזור לקדמת נעוריו, יחזור לכבד את התורה, יחזור לשמור את השבת, יחזור לאכול כשר. לא יקנא במצעד הבערות של אחרים, מה זה מצעד התאוה? מה זה מצעד הגאוה? הכל הבל וריק.

איך אדם יהא שולט ביצרו?

כג. רבי יהודה הלוי כל מלה שלו יש לה פסוקים ויש בה עומק. יש לו שיר שמתחיל: "אם נפשך יקרה בעיניך, או מעלה רמה רצונך" - כולו מוסר. אומר לך אם אתה מחבב ומוקיר את נפשך, ואתה רוצה לעלות מעלה רמה, לא תעשה פרימריזם... זה הכל שטויות. "יצרך יהי סוסך, בלום הפה לדום, וגם משול באזניך" - תשמור על היצר הרע שלך, תבלום את הפה, אל תדבר מלה יתירה. ולא תשמע כל דבר. "שכל יהי כובע עלי ראשך, צדק יהי אזור במתניך" - השכל הוא ידריך אותך, הצדק והיושר יהיה אזור במתניך. אם היה צדק בעולם, פוטין היה עושה מה שעושה! מתנפל על עם שקט ובוטח כמו אוקראינה, בהריגות רציחות וחורבן?! למה אתה עושה ככה? כי אין צדק! עד שיבא משיח "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו" (ישעיה י"א, ה). אבל מה שמעניין זה השורות האחרונות שלו, שם הוא אומר: "חווה ורוץ להיות יסוד עולם, כי אז תרוממנה קרניך". תמהר להיות יסוד עולם. איך תהיה יסוד עולם? אחד יפרסם: "רבותי אני יסוד עולם, מה אתם אומרים עלי?" אתה מג'ונן... מה אתה חושב שאתה יסוד עולם?! אתה משוגע. אז מה הוא אומר "חווה ורוץ להיות יסוד עולם, כי אז תרוממנה קרניך"? אלא הכוונה שלו ככה: יש פסוק במשלי (י, כ"ה) "כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם" כאילו אמר חווה ורוץ להיות צדיק, כל אחד ואחד יראה מה שחסר לו וישתדל להיות צדיק, "כי אז תרוממנה קרניך" - זה פסוק אחר בתהלים (ע"ה, י"א), כתוב שם: "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק", אם תהיה צדיק הקרניים שלך תרוממנה, אבל למה אמר קרניך? צריך לומר קרניך (קרני, קרני, קרני). אלא שיש פסוק אחר בדיניאל (פרק ח' פסוק ג) ושם כתוב קרניים, והוא היה מוכרח לומר קרניך על פי המשקל. א"כ הוא לקח פסוק אחד ממשלי, ופסוק אחד מתהלים, ופסוק אחד מדיניאל ועשה את כולם עיסה אחת! לדעת שיש עומק בדברי ראשונים. יהדות ספרד היום לא מה שהיתה פעם, אין לה לא ידע ולא חכמה ולא בקיאות, רק לומדים פלפולים בישיבות, אבל מי מבין את הפשט? אולי אחד ממאה או אחד ממאתים, גם אצל האשכנזים וגם אצל הספרדים. חייבים להגיע לדבר הזה.

איזה תפלין מניחין במנחה ביום התענית?

כד. מחר [יום ראשון צום י"ז תמוז (נדחה)] מי שהוא בתענית יכול לעלות לתורה, ומי שאינו מתענה - לא יעלה. במנחה מניחין תפלין של רש"י. פעם היינו מניחים תפלין של רבנו תם, אבל אחר כך ראיתי שזה לא נכון (ככה הרב עמאר שיהיה בריא אומר), כי מה הטעם שמניחין תפלין במנחה, הרי כל השנה לא מניחים? אלא כדי להשלים מאה ברכות על פי דברי מרן (בב"י סימן מ"ו) שאומר במנחה של תענית מניחים תפלין כדי להשלים מאה ברכות. ואם תניח תפלין של רבנו תם, הרי לא מברכים על תפלין של רבנו תם, אם כן מה הרווחת? ולא נניח שניהם, כי כבר בבוקר הנחנו את שניהם. אלא מניחים תפלין של רש"י בלבד כדי להרויח עוד ברכה ועוד ברכה. השם יתברך יברך אותנו ואת כל עם ישראל ויבטל מעלינו את כל הצומות האלה בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

מי שברך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה, אלה ששומעים כאן, ואלה ששומעים דרך קול ברמה, ואלה שקוראים אח"כ בעלונים של בית נאמן, הקב"ה ימלא כל משאלות לבם לטובה, ושיזכו לראות את בניהם ובנותיהם ונכדיהם לומדים תורה ומקיימים מצוות, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן. בס"ד

סיפורים אלו מבוססים על מקרים אמיתיים שהגיעו לקופה. הפרטים שונו משום כבוד הנתמכים

התפלין?	נביח
אני ידעתי את החשוב, כן, היה שיהי החורה בתשובה, רק בשביל לטעום את הטעם המתוק של רץ נמר, סיפק אסתי, של די נפת, הוכן רחמי שמטלא את החסר.	אז המאה? אני לא אוהב לקטת במסולת תמיד זה בא ידי עם התלבושות אדומות מולחני בדי את שטר ה 20 שקל
יש ליגני מודרניים, קיבלתי מנעק תמיכה מ'סיפן שותפים' זה אפשר לי ידי עם מלגת הסללה להחזיק קטעה את הראש מעל הים, אך זה נספק.	הרמת מחדש כמו הכיתה כן, שוחפה להתלבושת ראש חדש אולי אפיק את הדלים עם מעין יוטרם מעין?
לנעשיתי אין לו אפשרות כרגע, הטהפה ריקה, תקופת הקדושה הביאה אותה מקרים נוספים והדופים.	הישב מדיה, אעלה בי הודך, ארין? אך אהה חושב שעם 20 שקל תוכל לקטת עם מערנים? אחרת על הנביח
"אנו נא למנבנת, החסרי יחלצו ורשים למלאה את החסר"	אני אישר לעצמך, מניע להם, ילדים טובים.
"אין בריחה חייבים להכניח את הטענקים, אני חייבים להמשיך להמך מלמדי תורה"	מדיתי בזה, מדיתי מתוך ידיעה ברוחה שני מערין חי תורה, על פני חי הכל הדמוטה
פנים מורחית מעשרות בשידי מעין, קיטטת את מחדשתי... אכא, חודש טוב ומתוק	זה לא היה קל, תקופת החמגלות, לחכך את הניאנסים חריקים, מה מודר ומה אסור, מה נסן ומה לא.
הודה אכא	טילחי בבית לא שומר תורה ומצוות, ידיי שכנע אותי
זה היה טעמם	לכא לשיער אחר, רק אחר.
מראבן ילדי	הצנתי והכנתי,
כא נסך ידי מיסת המון	כל השאלות שליחי אתי מנהלך חי החסרים, קיבלו מענה, אמרתי זה דבר נסיסי, מבטח לא אחר לא מכן אך אפשר כלי,
זכרתי וטול תמיד לא חסר לך	יום שלם בסליל?
הפלה לוי שהמנבית תעלה	שאלו אותי חסרים, מאיפה
אם לא בשבילי, בשביל מאת לחודי התורה והתמכים עלי קטעה חשיבה זו	

מוסדות ישיבת "כסא רחמים" בני ברק

"תורה מפוארה בכלי מפואר"

אלא יקר!

- ◆ תמיד רצית בשביל בנך את הטוב ביותר!
- ◆ בודאי היית מקניין שכאשר בנך בשנת "בר מצוה" (כיתות ז' ח'), ישהה רק בחברת בחורים בוגרים ורציניים, עם שאיפת לרוממות!
- ◆ בדרך שהיית מעדיף שבשנים אלו בנך יקבל את ההכנה הראוייה שתוביל אותו להצלחה בס"ד בישיבה קטנה!

כעת הדבר בס"ד בהישג ידך!!!

המכינה לישיבה החדשה "עץ חיים"
בבנין הישיבה המפוארת "דרכי העין – כסא רחמים"
רחוב הרב פרוו 18 בני ברק

בפיקוחו המסודר של מוה"ר הגאון רבי אליהו ענקדי שליט"א, גיסו ותלמידו של מרן האיש מצליח, ובהשגחתו והנהלתו של ראש הישיבה הרה"ג ר' מרדכי מאזח שליט"א

"בכלי מפואר"

- בנך חדש, טרול ומפואר ביותר!!
- בית מדרש מרהיב ומרווח, המרחיב את היקפת!!
- פנימייה יוקרתית, תנאים מפקקים מהטובים בארץ!!
- ארוחות עשירות, מסוכרות ומגוונות!!
- עידודים ותמריצים רבים!!
- פעילויות מגוונות במשך השנה!!
- מענה מידי, חם ואכפתי לכל צרכי הגעדים!!

מי יחשב את
כן יחיה את
כן ילך!!

"תורה מפוארה"

- שיעורים וסדרים, באווירה ישיבתית!!
- רמה לימודית ועיונית גבוהה!!
- רמ"ם ומחנכים מעולים, מסודרים ובעלי נסיון!!
- רגש על "יראה הקדמת" – לחכמה מדוממת!!
- שמירה מירבית על ביצור חומות הקדושה!!
- שידות הכנה לרוממות השאיפה, מטויל המטגנחים!!
- אוירה משפחתית, שמחה ונעימה!!

שים לב! עותרו מקומות בודדים לכיתה ז' – הזריז נשכר!

החלום
בג' 114311

הרב אורי שילר
054-8463584

מוה"ר הגאון ר' אליהו ענקדי
050-4115581

בענין הדישום לישיבתנו החדשה והמפוארת "דרכי העין" (סניף "כסא רחמים" ב"ב)
נא לפנות לד"ר, הרב יוסף מושייב 054-8402011

אי התמונה?

תשובה ניתן לענות בקו
בית נאמן 079-9270505
שלוחה 22.
נא לשלוח התשובות
עד יום ראשון בערב
בין הפותרים נכונה
יוגדל פרס (חובה לציין
שם וכתובת בצורה ברורה)

גליון
270

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ר"ר
שמואל עידאן שליט"א

הלכה נאמנה

א. בתשעת הימים [מאתרי ראש חדש אב] **אסור לאכל בשר**. כל העדות כלם יודעים שמראש חדש אב לא אוכלים בשר. האשכנזים נוהגים לא לאכל בשר גם בראש חדש אב. [ונראה שבשנה שראש חדש אב חל בשבת, גם הם אוכלים בשר, זה כבוד שבת. הרי אפילו תשעה באב שחל בשבת כתוב (תענית דף כ"ט ע"ב) שבסעודה שלישית מעלה על שלחנו כסעדת שלמה המלך, וכל שכן בראש חדש אב שחל בשבת]. והספרדים בכל ראש חדש אוכלים בשר לרבבות ראש חדש אב. אף על פי שזה אחד מימי תענית של צדיקים כי זה פטירתו של אהרן הכהן, ויש אשכנזים שנוהגים להתענות. ולמרות זאת מרן החיד"א אומר (מורה באצבע אות ר"ג) אני אוכל בשר לכבוד ראש חדש. אם הרב חיד"א אוכל בשר אנהו לא נהיה חסידים יותר ממנו. ויש נוהגים משבעה עשר בתמוז לא לאכל בשר (היום אין מי שנוהג משבעה עשר בתמוז, אולי בודדים עושים את זה. למה? כי משבעה עשר בתמוז עד תשעה באב זה עשרים ואחד יום בלי בשר ועוף, וקשה מאד לעמד בזה). אבל מראש חדש כלם נוהגים שלא לאכל חוץ מהתימנים. ולמעשה גם התימנים צריכים לנהג כמו כל ארץ ישראל. כי ארץ ישראל זה אתרא דמרן [מקומו של מרן השלחן ערוך].

ב. ובסעודה שלישית [בשבת ערב תשעה באב] שהיא סעודה המפסקת, עושים [ומסיימים] אותה לפני השקיעה, ומתיר לטל מים אחרונים אתרי השקיעה. בשו"ת **רבבות אפרים** כתב פעם (ח"א סי' ס"ד) ארבעה פוסקים מחכמי דורנו שמתירים, ואחר כך כתב במקום אחר (ח"ג עמ' תכ"ה) שראיה **שחרב פיננטיין** אוסר, ואם נן נגמר הספור ויש לאסור. אבל זה לא ככה, כי הרי מה הסבה שעושים מים אחרונים? על פי הפשט (חולין דף ק"ה ע"ב) בגלל חשש מלח סדומית, יש מלח שגדל בסדום, ומי שנוגע במלח הזה ואחר כך נוגע בעיניו, מספא אותם. היום אין לנו מלח סדומית, אבל יש חשש של מלח שהוא כמו מלח סדומית, ולכן צריך לעשות מים אחרונים כי זה מסקן, לא יתכן שאדם יתמיך בדברים של בריאות העינים, וגם אם תאמר שזה רק כדי להעביר את הסטרא אחרא (וודעת הוהר שמות דף קנ"ד ע"ב) גם לפי הטעם הזה מתיר לעשות את זה, כי הרד"ב (ח"ד סי' ל"ז) כתב כלל, שכל רחיצה שאינה של תענוג מתירה, אפילו ביום כפור, וכל שכן בשבת. אבל, כי זה לא דאורייתא. לכן אם רוחץ ידיו מעט במים כדי להעביר סטרא אחרא מה יש בזה? **לכן לכתחלה יעשה מים אחרונים לפני השקיעה, אבל בדיעבד אם עברה השקיעה, יכול לעשות מים אחרונים אליבא דכולי עלמא** [לכל הדעות]. (גליון 269 אותיות ג, ד' ו' ראה שם עוד).

ידע תדע

א. בתוינס חיי קצת שנהגו לקרא את ההפטרות בשלש השבועות במגנינה של קינות. וזה לא מנהג חדש בתנ"כ אלא זה כבר בימי הרב"ש, כי יש לו שאלה בספרו (סי' ק"ב) אם בשלש השבועות לא נמצא מי שיודע לקרא את ההפטרה בנגון של קינה, "לא היה מצוי או לדעת לקונן" (כך הלשון שלו), האם יכול לעלות להפטרה אחד שכתב עלה לתורה, בגלל שהוא יודע לקונן? או אם נן כבר בימי הרב"ש בספרד לפני שש מאות שנה נהגו ככה, וישם התפשט המנהג הזה. **אבל תמיד התפללתי עם אבא זצ"ל וימולם לא עשו בנגון קינה,** כי שבת צריכה להיות שבת, ושוכחים את כל האבלות והצער. ולא רק זה, אלא קוראים את הפסוקים האחרונים של ההפטרות האלה דש"ח - דברי, שמעו, חזון, בנגון של תגים. והשבת נקרא: "הלך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר ה' וקרתי לך חסד נעורף אהבת כלולתיך, לכתב אחרי בפדך בארץ לא זרועה", "קדש ישאל לה" ראשית תבואתה כל אכלו יאשמו רעה תבא אליהם ואם ה'" (ירמיה ב' ג-ג), ואלו הפסוקים האחרונים של ההפטרה השבת. ושבעה הפא קוראים [בסיים הפטרת שמעו] "אם תשוב ישאל נאם ה' אלי תשוב וכו'" (ירמיה ד') וככה מנהג הספרדים. (גליון 72 אותיות ל"א ול"ב, וגליון 121 אותיות א' וב').

ב. ספר עקרי הד"ט חברו חכם איטלקי מאיטליה שחי אחרי הרב חיד"א. שמו **רבי דניאל טיראני** [הד"ט] זה ראשי התבות של שמון, יש פותבים בלי א', אבל זה לא טירני, אלא טיראני, רבי דניאל טיראני, קרא לספרו "עקרי הד"ט", מאיפה הגיע השם הזה? מ'עקרי הדת', הרמב"ם קבע עקרים של הדת, י"ג עקרים. זה הדת בתי"ו, והוא החליף את התי"ו בטי"ת - עקרי הד"ט. ומאז ועד היום דנועו שמו, עקרי הד"ט. (גליון 220 הערה 5).

למען תספר

הוא למד אותם, עד שקלטו את המלאכה הזאת, וכתב: "תשלם מלאכת הקדש על ידי הפועלים הנאמנים הקרים והישרים סניור פלוני וסניור פלוני" (כח"ל פותבים סניור במקום אדון). וגם הבו [רבי שמואל] היה כמו האבא, והוציא ספרים של חכמי גרובא שהיו גנובים, וכל אהבתו היתה תמיד בספרים. היו יושבים הוא ורבי **נחום סעזון** ו'ל' והיו מביאים תכני ד של חכמי גרובא כדי להדפיס אותם (כמו של רבי פאסי כהן לראב"ד גרובא) אבל למי אהב כותב! אהב מדפיס ספר ברפת ה' על מסכת שבת חמש מאות עתקים, אבל אין מי שקורא! אבל עכשו ברוך השם יש מי שקוראים, ועושים הגהה מדקדקת ועושים הכל. רבי שמואל עידאן היה צופה לפתיד מה יהיה. נפטר ביום כ"ז בתמוז בשנת תשנ"ה, נן שבועים ושלש. (וראה בהרחבה למרן שליט"א בספר מגדולי ישראל חלק ג' עמוד ש"ג והלאה). ב'מים האלה שאומרים "תקון חצות", היה נוהג רבי שמואל זצ"ל לעשות את זה סמוך למנחה, כי היה קשה לו לבוא במיוחד לזה.

סבא של רבי שמואל הוא **רבי משה עידאן** זצ"ל, שהיה מקבל גדול שחי בגרובא (ונפטר בשנת תרנ"ד). ובזמנו עוד לא נדפסו ספרי הקבלה והוא היה קונה אותם משד"רי"ם מארץ ישראל במחיר גבוה. והוא היה הרב הראשי של גאבס, וגם שוחט ובודק וגולמלד תלמידים והכל בנחד. (גליון 120 אותיות ב' ו"ג, וגליון 43 הערה 21, וגליון 220 אותיות ז' וח', וגליון 218 אות' ב' והערה 2).

הרב הגאון הצדיק רבי שמואל עידאן זצ"ל בשבוע הגא' יום כ"ז בתמוז, הוא יום פטירת המנוח **רבי שמואל עידאן זצ"ל מנהל הישיבה** (פסא רחמים) מיום שנסדקה בארץ, משנת תשל"א עד ליום פטירתו בתשנ"ה, עשרים ויש שנים לשם שמנים ללא תמונה, והוא היה כל כך **שמח לעשות מצוות**, כשהיה גר לפעמים ב'ג' בעיר קיט" חלק-אלואד" (קט כמו קטנה. עיר שיש שם אורי וגם), אני פעם אחת התפללתי שם [ביום כפור] לטובת הישיבה בשנת תשכ"ה, ושם עשינו ליל מוצאי כפור בבית שלו, והוא אמר ששלשתי חידשים האלה שהיה בחלק-אלואד, היום היה על ידו, וכל בקר הוא הולך לטובלה, (נכנס קצת עמק שאף אחד לא רואה אותו, או שלוקח איתה בגד שהוא רחב והיה טובל), והיתה לו שמחה בטבילה יותר מכל התענוגות של הברכה ושל הים. יש לו שמחה במצוות.

אביו רבי דוד עידאן, יש לו ספר על התורה מתק מאד - 'משפל לדוד', יש בו כל מיני חידושים והערות. (הגד של רבי דוד [בנו של רבי שמואל] שהיה בריא הוא בשיבה ראש כולל **ואב בית דין**, והוא נקרא על שמו).

חידה

לו שתיים, יודע לקונן אך לא לדבר
תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.
תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה!).
נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב

ספרנו מאבק קדוש הוא גם יום מלכה ללא מלכה וארמון מלכה. השבת הוכיח מאור ישראל - תשובה

פרוץ המהומה: האנן ובי אברהם חיים טאה וצ"ל בעל ספר "שיעורי תורה" השיטה היותר ממצמנת בעניין מידות ושיעורי תורה, וזו שהתפשטת בקרב הציבור. עמד במחלוקת בעניין זה עם מרן החוון איש, אך רוב גדולי דורו והדורות שאחרי הסכימו לדביו. את שיטתו פרסם בספרים "שיעורי תורה", "שיעור מקוה", "שיעורי ציון", ובקונטרס השיעורים. נלבע ביום כ בתמוז בשנת תשי"ד, ונמסר בהר המנוחות בירושלים. בין חיבוריו החשובים: "ספר קונטרס החליבה - אודות חליבת פרות בשבת. דברי דקל - על סיפור המחלוקת אודות ספר של רבי יעקב יוסף מפולנאה, ובסופו ביאור על מדרש רבה קהלת. חוזה: מנחם מנדל שמעון - צפת

על הוזהב לעקוב אחרי הדעות הדואר. פרס שיחוד. לא ישלח שוב.

בוגר כיתה ח'?

ישיבת "עטרת צבי" ע"ש הרה"ג צבי סגרון זצ"ל הוקמה על טהרת הקודש עבור הציבור הדתי לאומי במטרה להקנות את שיטת העיון המשטי והנכון, קריאת התורה ברהיטות ודיוק, שירה ופיוט. בישיבה כל בחור מקבל יחס אישי חם ואוהב, ומתחנך לאהבת התורה והארץ.

הישיבה שוכנת ביישוב "שבי דרום" ע"י נתיבות.

מדברי מרן הגר"מ מאו"ז שליט"א:

"ישיבת עטרת צבי תגדל ותפריח כהנה וכהנה, ואיתי את המתברות של התלמידים שהם יודעים לעיין" -

חודש הספר במכון ארתור צדיקים

כ"ז
20%
ל-40%
הנחה

ארון
צדיקים
שירה

לקבלת הקטלוג במייל עם מידרי הספרים שלוחו את: orachadikim@gmail.com
דוא"ר: 08-6727523 (שלוחה 6)
למסרים נוספים:

בשורה טובה לציבור שוחרי התורה ולכלל עם ישראל

מחיר מיוחד
לשיבת תלמים
והוריהם

יצא לאור חגיגה ספרים של הרב צבי סגרון זצ"ל

ספר חיים
ד"ר שמואל סלומה ז"ל עקרת צבי זצ"ל

ספר חיים
חלמה וימים נודים

ספר חיים
חגיגת ספרים
מבני

את הספרים ניתן להשיג
במכון הרב צבי - 0546773351 | ישיבת עטרת צבי - 0159990463 | ארבעה - 0549181964

לתרועעה ולשיחפות בהוצאת פתחי הרב

ניתן לבצע הזמרה באמצעות לשיחת טלפון חוב צבי
לבנק 20 מודרי טלפון, כניס 438, מס' חשבון 1141157
או בהזמרה אמצעות ד"ר שמואל סלומה 0549181964

"ידוע בספרי הקבלה כי אחד התיקונים הגדולים ביותר
לבטל נוהגים את הגזרות ולפתוח את המזל לבריאות.
לרמואה ולתעלה - זה עדין נמשך..."

פדיון גפש

מידי יום נערך פדיון גפש
על פי הסדר שתיקן מרן החיד"א
המסוגל לישועות
ע"י רבני הישיבה הי"ו

מחיר לכל שם: 54 ש"ח

למסירת שמות התקשרו:

08-6727523

שלחו הודעה או בעמדות נודים פלוס